

NEVE (*Jean-Baptiste-Marie-Joseph-Jules-Corneille*) (kloosternaam dom *Theodore*), Abt van St.-Andriesabdij (Zevenkerke) te Loppem (Gent, 3.6.1879 - Loppem, 27.3.1963).

Na zijn Grieks-Latijnse humaniora op het St.-Barbaracollege te Gent, trok Jean-Baptiste Neve naar de Katholieke Universiteit te Leuven waar hij het diploma van kandidaat in Wijsbegeerte en Letteren haalde in 1899. In oktober van hetzelfde jaar ging hij zich aanmelden in de Benedictijnerabdij van Maredsous, waar hij zijn eerste geloften aflegde op 11 februari 1901. Zijn theologische studies zette hij door in het St.-Anselmo-college te Rome, en op 6 augustus 1905 werd hij priester gewijd in Maredsous. Op 25 december 1905 trok hij weer naar Rome om zijn doctorshoed in theologie te krijgen. Daar ontmoette hij dom Gerard van Caloen, stichter van de St.-Andriesabdij te Loppem, en later abt-generaal van de Braziliaanse Benedictijnse congregatie, die hem aanzette zich naar Zevenkerke te laten overschakelen om de Braziliaanse stichting van daar uit te steunen. Met het goedvinden van de abt van Maredsous trok dom Neve naar Loppem met Pasen 1906. In 1908 werd hij prior benoemd.

Het was grotendeels onder de invloed van de jonge prior dat de abdij St.-Andries aangevaard heeft een missie in Belgisch Kongo te stichten. Op 6 augustus 1910 werd de Apostolische prefectuur van Katanga haar door de Congregatio de Propaganda Fide opgedragen. Dom Jean de Hemptine werd als eerste Apostolische prefect aan het hoofd gesteld van de nieuwe missie.

Op 5 juni 1912 werd dom Theodore als eerste abt van St.-Andries benoemd en op 12 september werd hij gewijd door Mgr Waffelaert, toenmalige bisschop van Brugge.

Van 27 januari tot 10 juli verblijft Mgr Neve in Katanga (hij zou nog zes andere bezoeken brengen aan zijn missionarissen in Afrika). Kort na zijn terugreis brak de Eerste Wereldoorlog uit en de gebouwen van de abdij werden bij de bezetting door het Duitse leger opgeëist.

Amper had de Benedictijnergemeenschap haar abdij opnieuw kunnen bezetten of werd er gedacht aan de oprichting van een nieuwe congregatie van missiezusters. Op 3 mei 1921 werd de Benedictijnerpriorij van O.-L.-Vrouw van Bethanië in de buurt van Zevenkerke opgericht. In 1922 vertrokken de eerste vier zusters naar Likasi.

Dom Neve ging dan andermaal de Katangese missie bezoeken van 24 januari tot 29 augustus 1923.

Onder invloed van pater Vincent Lebbe kon dom Neve in 1926 zijn kapittel overhalen tot het stichten van een priorij in China. Op 14 december 1928 werd de stichting opgericht in Si-Shan (later naar Chang-Toe overgebracht). Dan volgde de stichting van Tienec (bij Krakau) in Polen in 1936 en de stichting van Siluvaigiri (Leden Asirvanom) in Bangalore.

In 1955 werd de Chinese priorij naar Valerma in Californië overgebracht.

Het is onder het abbatiaal beleid van dom Neve dat de liturgische beweging onder leiding van dom Lefèvre zich ontwikkelde. Haar invloed straalde o.m. uit over de Afrikaanse missies van de Benedictijnen en van de andere kloostergemeenschappen. Buiten het „Bulletin des missions” werden andere publikaties als „Paroisse et Liturgie”, „Contemplation et Apostolat” en „L'Art d'Eglise” in de abdij uitgegeven.

Op 7 september 1952 werd het jubileum van 50 jaar bestaan (of juist hergeboorte) van de abdij van Zevenkerke gevierd; bij deze gelegenheid werd, in aanwezigheid van de vertegenwoordiger van de koning, van kardinaal van Roey in hoogsteigen persoon, van de ministers De Greef (nationale verdediging), van minister Dequae (koloniën), van de bisschoppen van Brugge en van Gent, van Monseigneur de Hemptinne, aartsbisschop van Katanga en van zoveel andere vooraanstaande personaliteiten hulde gebracht aan dom Theodore Neve.

Steeds op de bres, ondernam Mgr Neve nog verscheidene reizen. Zijn krachten gingen echter afnemen. Op 7 november 1958 werd hij op zijn verzoek van zijn verantwoordelijkheid ontlast en vertrouwdde hij de leiding van de abdij aan zijn coadjutor dom Ghesquièrre. Door een pijnlijke ziekte gekweld was hij weldra genoopt binnenshuis zoniet bedlegerig te blijven. Een laatste maal verscheen hij in het openbaar voor de beperkte kring van zijn monniken, zijn familieleden en vrienden, op 8 september 1962, vijftigste verjaardag van zijn abtswijding; hij was niet meer bij machte het woord te voeren.

Op 27 maart 1963, ontsliep hij in de Heer.

Oktober 1975.

A. Rubbens.

Publikaties: L'œuvre des missions catholiques au Congo, in *Revue Congo*, 1940, I, p. 337; Congo et Madagascar, in *Bull. de la Soc. Royale de Géographie*, Antwerpen 1939, p. 367.

Bronnen: Archief v. Zevekerken Loppem, *Courrier d'Afrique*, 15 febr. 1951.